

V Ě S T N Í K

ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ

Čís. 245

Červenec-srpen 1975

Pozvání do Bílého domu

Každý, kdo se alespoň trochu zajímal o vývoj světové situace, kladl si jistě otázku, co přinese dohoda, která měla být podepsána - a nyní již byla podepsána - v Helsinkách. Každý si určitě dělal starosti, jakým způsobem tato dohoda ovlivní osud porobených národů východní a střední Evropy. Tu došlo k pozvání představitelů národnostních skupin střední a východní Evropy do Bílého domu. Mezi pozvanými byl též předseda Československé národní rady americké, bratr dr. Mikuláš Ferjenčík.

Širší naši veřejnost bude jistě zajímat průběh tohoto setkání i vše, co s tím souviselo. Předsednictvo ČSNRA se proto rozhodlo vydat tuto zprávu.

Ve své schůzi, konané dne 29. července 1975, vyslechlo předsednictvo podrobnou zprávu předsedy Rady bratra dra Mikuláše Ferjenčíka, jejíž stručný obsah nyní předkládáme veřejnosti.

Ve středu dne 23. července si vyžádala kancelář presidenta Spojených států telefonicky číslo předsedy Čs. národní rady americké dr. Mikuláše Ferjenčíka, kterého pak informovala, že president Ford před odjezdem do Helsink svolává představitele národnostních skupin ze střední a východní Evropy a žádá, aby se dr. Ferjenčík dostavil v pátek dne 25. července do Bílého domu.

Po obdržení pozvání spojil se dr. Ferjenčík s p. Kazimierem Lukomskim, místopředsedou Polsko-amerického kongresu, aby zjistil, zda je o chystané schůzce informován. P. Lukomski konstatoval, že předseda Kongresu p. Masewski je mimo město, ale že s ním bude hovořit a že pak bude dr. Ferjenčíka informovat. Zároveň jej ujistil, že p. Masewski velmi dobře zná stanovisko Čs. národní rady americké, které je totožné s jejich stanoviskem.

Br. Ferjenčík se pak spojil se ses. Annou Faltusovou, která jako členka zahraničního výboru Rady zprostředkuje ve Washingtonu styk předsednictva se State Departmentem a s americkým kongresem a Radu zastupuje. Ses. Faltusová oznámila br. Ferjenčíkovi, že se na ni obrátil kongresník Derwinski a vyžádal si telefonní číslo dr. Ferjenčíka a br. Vodrážky, předsedy ČSA. Podle jejich informací chtěl president původně svolat a informovat o chystaném zájezdu do Finska senátory a kongresníky východoevropského původu, ale na radu kongres. Derwinského změnil svůj plán a svolává představitele organizací Američanů východoevropského původu.

Krátce nato volal dr. Ferjenčíka br. Vodrážka, aby mu sdělil, že i on obdržel pozvání a že podle jeho zjištění se má schůzky zúčastnit asi 14 osob. Br. Ferjenčík a br. Vodrážka se dohodli, že v zájmu utajení schůzky před komunistickými agenty nebudou o pozvání veřejně hovořit a že se na cestě do Washingtonu v letadle dohodnou na společném postupu. Nato br. Ferjenčík informoval o pozvání několik členů předsednictva Rady a požádal tajemníka Rady br. dr. V. Chalupu, aby shrnul stanovisko Rady ve formě memoranda, které by mohl odevzdat presidentovi.

Po těchto přípravách se br. předseda v pátek ráno sešel na letišti s br. Vodrážkou a dalšími představiteli jiných národních skupin, zejména s představiteli Polsko-amerického kongresu, s kterými se během letu a pak ještě ve Washingtoně před schůzkou dohodli na společném postupu a vyměnili připravená memoranda. Shodli se na tom, že obě memoranda se vzájemně doplňují a že je odevzdají, bude-li to možné, do rukou samého presidenta.

Těsně po 11. hodině přijal zástupce národních skupin president, který se dostavil v doprovodu státního tajemníka Kissingera a několika členů svého štábu. Všichni přítomní seděli, s presidentem v čele, kolem jednoho oválného stolu, u kterého seděli i státní tajemník Kissinger a kongresníci Derwinski, Hyde a Rostenkowski.

Po krátkém přivítání president prohlásil, že považuje tuto schůzku a to, co chce přítomným povědět, za tak důležité, že se rozhodl projev připravit písemně a přečíst, aby si všichni mohli jeho obsah důkladně prostudovat a jej zveřejnit. Uvedl též, že se snažil shrnout do svého projevu všechno, o čem si myslí, že bude přítomně zajímat, čímž by se mohla značně zkrátit diskuse, která bude po projevu následovat.

Obsah projevu byl uveřejněn v plném znění v Denním Hlasateli dne 29. července. Po přečtení projevu nastala chvíle ticha. Bylo cítit, že president představitele národních skupin svým projevem překvapil a vzal jim vítr z plachet. Předseda dr. Ferjenčík využil této přestávky, přihlásil se ke slovu a po uvedení své osoby a organizace, kterou zastupuje, řekl: "Pán president, iste chápete, že na podklade našich trpkých zkušeností neveríme Sovietom ani komunistom, a neveríme tiež, že by zmluvy, ktoré podpíšu, dodržali. Podobne smýšľajú aj naše národy doma. Ich reakciou na podpísanie dohody v Helsinkách bude, že ich Amerika zasa opúšťa a zapredáva a že podpisuje kupne-predajnú zmluvu ("Bill of Rights") pan Brežnevovi, aby ich mohol pochovať. Keby Vám, pán president, bolo možné, pri najbližšej vhodnej príležitosti, abyste krátkym projevom ("Statement") uistil ujarmené národy strednej a východnej Európy, že ich Amerika neopúšťa a ani nezapredáva."

President po krátkém přemýšlení mu odpověděl: "Jak jsem Vám rozuměl, jde Vám o ujištění národů za Železnou oponou, že je Amerika neopouští. Toto je výrazně řečeno v mém projevu, jehož text Vám bude rozdán a který můžete uveřejnit."

Nato se rozvinula rozprava, jak toto prohlášení dát na vědomí národům za Železnou oponou (Voice of America, Radio Free Europe, Radio Liberty), které se zúčastnili téměř všichni přítomní zástupci národních skupin. Ke konci rozpravy předseda ČSA br. J. Vodrážka připomenul presidentovi, že Československo je stále ještě obsazeno vojsky Sovětského svazu, a dotazoval se, zda by se s tím dalo něco dělat. President slíbil, že tuto věc bude studovat, čímž rozprava skončila a pan Masewski a dr. Ferjenčík odevzdali presidentovi memoranda, připravená jejich organizacemi. President pak obešel celý stůl a rozloučil se s každým podáním ruky.

Memorandum, předložené Čs. národní radou americkou zní takto:

VĚSTNÍK

July-August 1975

Organ of the Czechoslovak National Council of America

Published monthly (Except bi-monthly July-August)

Subscription \$2.00 a year - Outside U.S.A. \$3.00

Editor - Vlasta Vraz

Office: 2137 So. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650

Tel.: 656-1117

Second Class Postage paid at Chicago, Illinois

VĚSTNÍK

Červenec-srpen 1975

Orgán Československé národní rady americké

Vychází měsíčně (s výjimkou dvojčísla v červenci-srpnu)

Předplatné \$2.00 ročně. - Mimo U.S.A. \$3.00

Redaktorka - Vlasta Vrázová

Úřadovna: 2137 S. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650

Tel.: 656-1117

"Pane presidente,

Je historickou skutečností, že všechna ujednání mezi Západem a Sovětským svazem se vyznačují zřejmou jednostranností ve prospěch Sovětského svazu. Sovětský svaz obvykle žádá územní, politické a hospodářské výhody výměnou za příslib mírumilovného jednání, nevměšování se do vnitřních záležitostí jiných států a dodržování základních lidských práv. Tímto způsobem obdrží a podrží reální a hmatatelné výhody, které mu byly přiznány, zatím co nedodrží, pod nejrůznějšími záminkami nebo i bez záminek, své závazky. Tím vyvolá nové napětí a konflikt, který pak navrhuje odstranit tím, že celý postup opakuje: že znovu na sebe vezme tytéž závazky výměnou za konkrétní ústupky ze strany Západu. To je velmi zřejmá struktura všech jednání se Sovětským svazem od roku 1943.

Tato jednostrannost nebyla ještě nikdy tak očividná jako při konferenci v Helsinkách. Politicky Západ konsoliduje výsledky sovětských výbojů a porušených smluv ve východní a střední Evropě, vojensky mu zaručuje bezpečný týl pro útočnou politiku vůči Číně, hospodářsky zachraňuje Sověty znovu před důsledky jejich katastrofální politiky, vnitropoliticky zbavuje veškeré naděje ty, kdo uvnitř sovětského imperia a dokonce v Rusku samém zápasí o lidská práva a mezinárodní zásady slušnosti. Sovětský svaz, oproti tomu, zase jenom opakuje závazky a přísliby, které už opětovně dal a porušil. Konference v Helsinkách se koná za situace, vymezené na jedné straně úspěšným násilným obsazením tří národů v jihovýchodní Evropě a pokračujícím podmaňováním Portugalska v Evropě a Angoly v Africe. Nadto oficiální sovětské ideologové otevřeně prohlašují, že považují uvolnění napětí a dohody v Helsinkách jako jeho součást, jen za formu a fázi pokračujícího světového zápasu o nadvládu a za projevy slabosti a důsledků porážky Západu.

Za těchto okolností, podepsání dohod v Helsinkách může mít kladné výsledky pouze, pokud nerovnováha v konkrétních výsledcích, namířená jednostranně proti Západu, bude napravena. Tato náprava může být zjednána v minimální míře uvolněním sovětské nadvlády nad jejich středo- a východoevropskými satelity a uplatněním minimálních lidských práv v Sovětském svazu samém. Nelze tvrdit, že změny vnitřní struktury sovětské společnosti nejsou realistickým a dosažitelným cílem západní nebo americké zahraniční politiky. Ve skutečnosti jsou **jediným** realistickým a trvalým cílem, protože je prokázáno, že existuje nerozlučitelný vztah mezi vnitřní skladbou společnosti a jejím mezinárodním chováním. Společnost sovětského typu bude vždycky, v důsledku svého vnitřního dynamismu, rušivým a útočným činitelem v mezinárodních vztazích. Z toho důvodu je udušení naděje na změnu v srdcích bojovníků o svobodu v sovětské sféře vlivu vážnou zahraničně-politickou porážkou pro Západ a zejména pro Spojené státy.

Z těchto důvodů doporučujeme velmi naléhavě, aby - pokud neexistuje realistická možnost napravit jednostrannost připravenejších dohod - Spojené státy se vyvarovaly toho, aby opustily svou minulost a zatížily svou budoucnost tím, že svou pečeti a svým podpisem stvrdí dokument, který by se snadno mohl stát nejosudovějším dokumentem v dějinách dvacátého století.

Za Československou národní radu americkou

Dr. Vlastislav Chalupa

tajemník

Dr. Mikuláš Ferjenčík

předseda

Po vyslechnutí této zprávy rozhodlo se předsednictvo vyslovit bratru dr. Ferjenčíkovi upřímný dík za to, co spolu s bratrem Vodrážkou a ostatními představiteli porobených národů v souvislosti s návštěvou Bílého domu vykonal pro dobro našich porobených bratří a sester za Železnou oponou. Současně se předsednictvo rozhodlo poděkovat prostřednictvím této tiskové zprávy všem organizačním složkám i jednotlivým členům Rady, kteří se svým úsilím přičinili o to, že vládní orgány ve Washingtonu i nadále považují Československou národní radu americkou za vrcholnou představitelku americké větve českého a slovenského národa.

Dr. V. Chalupa

tajemník

Dr. F. Schwarzenberg

místopředseda

Dr. M. Ferjenčík

předseda

Z projevu presidenta Forda k etnickým představitelům

Jsem si vědom toho, že se mezi dobrými Američany vyskytují případy čestně míněných pochyb a nesouhlasu o této schůzce s vůdci Východní a Západní Evropy a Kanady - dohromady 35 národů.

Jsou ti, kteří se obávají, že tato konference dá pečet' souhlasu k politickému rozdělení Evropy, tak jak existuje od doby kdy SSSR přičlenil ke svému státu baltické národy a vytvořil po celé Evropě nový obraz hranic, vojenskými akcemi během II. světové války. Tito kritici se přou o to, že přítomnost Spojených států v Helsinkách představuje tiché uznání statusu quo, který je příznivý Sovětskému svazu a zachovává jeho kontrolu nad zeměmi, které jsou s ním vázány spojeneckými smlouvami.

Na druhé straně se vyskytují kritici, kteří tvrdí, že schůzka je bezúčelným cvičením, poněvadž Helsinská deklarace není ničím více, než vyhlášením zásad a dobrých úmyslů, které nejsou právně závazné, nelze je vynucovat a nelze proto na ně spolehat. Vyjadřují však přesto obavu, že její výsledky se stanou příčinou snížení ostráživosti západní Evropy a severní Ameriky a povedou k oslabení politických a vojenských obran zemí paktu NATO.

Rád bych zdůraznil, že dokument, který podepíší, není žádnou smlouvou a není ani právně závazný pro kterýkoliv ze zúčastněných států.

Helsinský dokument zahrnuje politické a morální závazky zaměřené k snížení napětí a k otevření komunikačních cest mezi lidem Západu a Východu.

Politikou Spojených států, tak i mojí politikou, od chvíle, kdy jsem vstoupil do veřejného života, je podpora tužeb o svobodu a národní nezávislost lidu východní Evropy, s kterým máme úzké vztahy pokrevní i kulturní, vhodnými a mírovými prostředky.

Věřím, že výsledkem Konference o evropské bezpečnosti bude krok - jak dlouhý, to bude muset být teprve vyzkoušeno - v tomto směru.

Při celkovém pohledu na Helsinskou konferenci si musíme uvědomit, že tato není jednoduše další schůzkou na nejvyšší úrovni mezi supervelmocemi. Právě naopak, je v první řadě politickým dialogem mezi Evropany, západními, východními, a neutrálními, s důrazem spíše na vzájemné vztahy, než na světové rozpory. Spojené státy se zúčastňují, spolu s Kanadou, aby dokázaly a zachovaly svoji solidaritu s Atlantickým společenstvím a proto, že naše neúčast na Konferenci by se stala vážnou nevýhodou pro Západ.

Jednali jsme ve shodě s našimi demokratickými a svobodnými partnery k zajištění našich zájmů v Berlíně a Německu a dosáhli jsme veřejného závazku vlád zemí Varšavského paktu o možnosti mírové úpravy hranic - tedy významného ústupku, který je v přímém rozporu s tvrzením, že stávající hranice jsou nezvratitelnou skutečností.

Se zvláštním zaměřením na pochopitelné obavy o důsledcích Helsinské deklarace pro baltické národy, mohu vás ujistit, že Spojené státy nikdy neuznaly začlenění Litvy, Lotyšska a Estonska do Sovětského svazu a nečiní tak ani dnes.

V deklaraci je bod o zásadách územní nedotknutelnosti s doplněním, že získání území za porušení mezinárodního práva, nemůže být uznáno, jakožto právně platné.

Byla také kladena následující otázka: Čeho se vzdáváme při těchto jednáních a co za to od druhé strany výměnou dostaneme? Podle mého úsudku, Spojené státy i svobodné země Západu už nyní provádějí to, co Helsinská dohoda hlásá, a nemají v úmyslu dělat to, co zakazuje - jako kupříkladu používat síly k omezování svobody. Nezavazujeme se k ničemu více, než k tomu k čemu jsme vázáni našimi mravními a právními normami a více formálními smluvními dohodami, jako je Charta Spojených národů a vyhlášení o lidských právech.

Dostává se nám veřejného závazku od vůdců více uzavřených a více kontrolovaných zemí, o větší míře svobody a pohybu pro jednotlivce, informace a myšlenky, než ty které existovaly v minulosti a vytváříme si měřítko, kterým bude svět moci měřit, jak opravdově plní svoje vyhlášené úmysly. Je to krok ve směru k vyššímu stupni evropské obce, k rozšíření styků mezi Západem a Východem, k nastolení normálnějších a zdravějších poměrů.

Ve věku thermonukleární energie naším nejpřednějším cílem musí být snížení nebezpečí nepoznaného zničení. To děláme prostřednictvím pokračujících rozhovorů SALT se Sovětským svazem a rozhovory o vzájemném a vyváženém snížení ozbrojených sil v Evropě. Tato Konference o evropské bezpečnosti v Helsinkách, i když obsahuje některé vojenské odstavce, jako předběžné ohlašování vojenských manévrů, by neměla být zaměňována s výše zmíněnými jednáními.

Selhání anebo úspěch konference nezáleží jen na Spojených státech a Sovětským svazu, ale především na 33 evropských spolusignatářích východních, západních a neutrálních. - Skutečnost, že tyto, tak rozdílné vlády mohou souhlasit, i když jen na papíře, s takovými zásadami jako větší styky mezi lidmi a jejich výměnou, zlepšení podmínek pro novinářskou práci, sjednocování rodin a sňatky mezi příslušníky různých národů, volnější proud informací a publikací a zvýšená turistika a cestování, to vše se mi zdá vývojem dostatečně hodnotným k tomu, aby se mu dostalo pozitivní a veřejné podpory Spojenými státy. Jestliže však dojde k selhání, Evropa na tom nebude hůře, než je na tom dnes. Jestliže uspěje jen část, velké množství lidí ve východní Evropě na tom bude lépe a věc svobody přinejmenším o něco postoupí."

(Denní Hlasatel,
29. července 1975)

**Oznamte včas
změnu adresy**

Prohlášení Československé národní rady americké k 21. srpnu 1975

Američtí občané českého a slovenského původu budou dne 21. srpna vzpomínat, že toho dne před sedmi léty vojenské oddíly Sovětského svazu a jiných států Varšavského paktu vtrhly do Československa, které obsadily. U příležitosti čtvrtého výročí tohoto Dne sovětské hanby prezident Gerald R. Ford pronesl v Domě reprezentantů tato slova:

"... Všichni se shodujeme v názoru, že invase a nynější okupace Československa jsou přímým porušením zásad mezinárodního práva i práv svrchovaného státu. Sovětský svaz pokračuje v porušování svrchovanosti členského státu Spojených národů a v porušování zásady sebeurčení národů. Necht' všichni vneseme požadavek, že sovětská vojska musí být stažena z Československa. Žádný slušný člověk by neměl být schopen klidně spát, dokud poslední ruský voják neopustí československé území...".

Dnes, sedm let po invasi, je sovětské vojsko stále v Československu. Dnešní československá vláda, úslužná Moskvě, není představitelkou lidu a nehájí jeho skutečných zájmů. Pravda, kterou řekl prezident Ford přede třemi léty, zůstává pravdou i dnes. Bez ohledu na to, co mohlo být ujednáno v Helsinkách či kdekoli jinde, nemůžeme spát klidně, dokud sovětské vojsko zůstává v Československu a dokud svoboda a neodvislost nebudou navráceny československému lidu.

A co Vy, můžete Vy spát klidně?

Československá národní rada americká

Dr. František Schwarzenberg,
místopředseda

Dr. Mikuláš Ferjenčík,
předseda

Z WASHINGTONU, D.C.

K sedmému výročí sovětské invase a okupace Československa, washingtonští členové zahraničního výboru Ústředí ČSNRA, s. A. Faltusová a br. Dr. J. Hašek, vypracovali dopis, který s příslušnými přílohami rozeslali členům amerického kongresu. V dopise poukázali zejména na fakt, že invasí byla porušena suverenita členského státu Spojených národů (článek 2, par. 1) a byla provedena v rozporu s článkem 2, Ar. 4, který zakazuje použití vojenského násilí ve vztazích mezi jednotlivými členy Spojených národů, jakož i článkem 2, par. 7, který zakazuje intervenci do vnitřních záležitostí kteréhokoliv státu. Připomněli, že invase a okupace byla provedena proti vůli obyvatelstva, které usilovalo o znovu nastolení práva volného pohybu, svobody vyjadřování, shromažďování a tisku - práva, které mu bylo tak dlouho upíráno.

Na nadcházející 7. výročí invase a okupace Československa byly také upozorněny všechny sdělovací prostředky.

Oba jmenovaní členové zahraničního výboru také spolupracovali na textu dopisu, který byl jménem Ústředí ČSNRA, Mad'arského Koordinačního Výboru, Americko-Litevské Federace, Litvánsko-Americké Rady a Koordinačního Baltického Výboru poslán prezidentu Fordovi ve věci sumitu Evropské Konference o Bezpečnosti a Spolupráci.

Z událostí v Československu

Výsledky Spartakiády

Dvě stě tisíc cvičenců se vystřídalo na cvičišti. Počasí nepřálo a hlavní den skončil na rozbláceném strahovském stadionu.

Spartakiáda se stala součástí oslav 30. výročí národně osvobozeneckého boje a osvobození sovětskou armádou, jak praví Rudé právo. Na tribunu se přišlo ukázat celé předsednictvo KSČ od dr. Husáka až po členy sekretariátu, novopečená esa Jan Fojtík a z Rudého práva Miroslav Moc, až po starého kozáka

Oldřicha Švestku. Též členové vlády a Národní fronty, zástupci ostatních komunistických zemí, diplomatický sbor a "krajané ze zahraničí" byli přítomni.

Hlavní den Spartakiády byla sobota dne 28. června. O 2. hod. nastoupili na stadion pražští svazáci a pionýři a na stožáru se objevila československá a "rudá" vlajka. Předseda Ústředního výboru pro Čs. státní tělovýchovu Ant. Himl v zahajovacím projevu řekl mimo jiné: "Spartakiáda je hold sovětskému lidu a jeho hrdinné armádě, a současně uznání a podpora komunistické straně CSSR". Himl svým projevem snížil jinak dobře provedené vystoupení cvičenců na úroveň okázalého vystoupení Třetí říše. Opět vše pro stranu a Sovětský svaz. Ignorovala se tradice sokolských sletů, jejichž duch se ale vždy projevil. Komunisté se sami přiznali, že se snažili ovlivnit cvičence, aby v průvodu provolávali hurá, ale nakonec to zase skončilo tím Nazdar jak z řad cvičenců, tak ze zástupů přihlížejících. Ale aby Moskva byla vzorem, zařadili do průvodu kdekoho: judisty v kimonech, fotbalisty v kopačkách, tenisty s raketami, šermíře, lukostřelce, kanoisty, cyklisty na kolech, sáňkaře (bez saní a rukavic), pionýry, turisty a členy horské služby. Provolávala se též lidová hesla jako: "Lepší cvičit s kuzelem - než se hádat s manželem" nebo "Ženy cvičí jako laně, kam se muži hrabou na ně".

V zahajovací den počalo pršet a neustalo po celý den. Mezi prvními bylo cvičení rodičů s dětmi, pak dorost, avšak nejpůsobivější vystoupení provedly ženy, které nejenže vyhlížely půvabně ve vkusných úborech, ale jejich cviky, podložené hudbou od Bedřicha Smetany Z českých luhů a hájů a Vltavy, zapůsobily dojemně na každého diváka. Když nastupovali cvičenci lidové armády, strahovský stadion vyhlížel již jako jezero.

Po pestrém průvodu Prahou v neděli ráno se cvičení konala pod hroživými mraky. Na závěr, lidová armáda utvořila na stadionu pěticípovou hvězdu a všichni zúčastnění cvičenci se seskupili kolem. "Ze stožárů klesají vlajky, stadionem zní hymnus pracujícího člověka - Internacionála" (Rudé právo z 30. června). Neodpustili si zneužít čs. lidu a jeho národních tradic, jež byly nejen tělovýchovné, ale i vlastenecké. Místo toho bylo využito vystoupení ke hrám, které připomínají spíše Norimberk nebo Moskvu. Pro dr. Husáka byl to důkaz jeho schopnosti vytrhnout národ ze sedmileté letargie od sovětské okupace.

Rudé právo z 24. června shledalo za nutné uveřejnit článek o pomlouváčích, kteří nemají rádi sjednocenou tělovýchovu a kterým je trnem v oku porážka pravice a proto roztrušují senzacechtivé pomluvy o případech těžkého zranění při nácvičce armádních skladeb. Všechny skladby jsou prý fyzicky náročnější a odpovídají přísným normám na získání II. výkonnostní třídy ve sportovní gymnastice. Z 13,824 cvičenců prý bylo jen několik odřenin a zlomených klíčních kostí.

O tradici masového tělovýchovného vystoupení říká Rudé právo, že sahá hluboko do minulosti. Před více než sto lety, dne 1. června 1862, se v Praze konalo první veřejné vystoupení, které mělo stejně jako 1. všesokolský slet v roce 1882 pokrokový ráz, který byl zaměřený proti národnostnímu útisku. Už tehdy prý se počaly projevovat třídní rozpory. "Buržoasie" ovládala všechny vedoucí orgány sokolského hnutí a snažila se prosadit svoje zájmy. Proces vyvrcholil v období bojů o charakter první republiky 1918-1920, kdy buržoazní vedení otevřeně vyhlásilo VII. slet za manifestaci proti marxistické levici sociálně demokratické strany a proti cílům komunistické Internacionály. Podporu našlo v nově zavedeném svazu DTJ, jehož vedení spolupracovalo s vedením Sokola, a společně prý zneužily členstva v boji proti maďarským dělníkům.

Kdo nezná historii I. republiky, kdo se narodil až za II. světové války, si možná neuvědomuje, že když po pádu Rakouska-Uherska po skončení světové války Slovensko získalo samostatnost v rámci Československé republiky, došlo v Maďarsku k povstání, které vedli komunisté. Vpadli tenkrát na Slovensko a začali obsazovat slovenská území. Čs. armáda se teprve budovala. Bylo třeba rychlé pomoci. Tu přispěchali bratři

ze Sokola, kteří utvořili dobrovolné jednotky a šli bojovat proti maďarským útočníkům na Slovensku. Jestliže Rudé právo říká, že Sokol zneužil svého členstva proti maďarským dělníkům, pak se staví na stranu maďarských útočníků, na stranu nepřátel Československé republiky.

Marie Provazníková:

Propast mezi spartakiádou a sokolským sletem

Od prvního sletu r. 1882 na každý slet přijížděli krajané z celého světa, mezi nimi v první řadě členové zahraničních sokolských jednot, jak postupně vznikaly v různých zemích a na různých pevninách.

Slety byly národním dostaveníčkem, národními svátky, neprohlášenými žádnou vládou, žádnou stranou, ale samotným lidem, který v nich viděl vyjádření svých nejlepších citů. Vždyť i pořadatel sletu, Sokol, vyrostl z lidu proti vůli tehdejších vládců. Tyrš v sokolské myšlence citlivě vystihl potřeby a touhy svého národa, proto ji národ přijal s takovým nadšením. I když heslo "Co Čech, to Sokol" je nutno chápat jako požadavek ideální a tehdy nesplnitelný, při sletech se stal skutkem. Neruda to krásně vystihl v reportáži o sletovém průvodu: "Národ na chodnicích zdravil národ v průvodu a národ v průvodu zdravil národ na chodnicích." Obojí bylo jedno, protože ti na chodnicích cítili, že ti v průvodu mluví a jednají za ně. Takto vytvořená jednota národa přesahovala hranice vlasti a přitáhla na slet emigranty z daleké ciziny.

Řeči sletu porozuměli i cizí zpravodajové, kteří na ně přijížděli ani ne tak jako na skvělou podívanou, ale jako na světově ojedinělý projev národní vůle a národního citu. Dávno před vznikem Československé republiky psali o Sokole jako o národním vojsku, jako o hnutí, které změní mapu Evropy. Taková byla řeč sokolských sletů.

Není divu, že komunisté, kteří se zmocnili nejen sokolského majetku, ale i jeho programu, aby jej pokrývali ke svým službám, myslili, že i sletů je možno se zmocnit a udělat z nich nástroj podmanitelů. Dokázali vytvořit podívanou podobnou sletům, dokázali přivést na ně cvičence, většinu z nich ne z vlastní vůle, ale rozkazem a úplatky. Proč by se nejelo na spartakiádu, když jsou cesta a všechny potřeby placeny, když i dny ztrávené na ní jsou placeny jako dny pracovní? Proč necvičit místo práce v placených pracovních hodinách? Vojsku se prostě rozkáže a školní mládež ví, že odmítnutí účasti by znamenalo nejen zkažené vysvědčení, ale také zmar nadějí na vyšší studium. Takovým způsobem se dá vytvořit tělocvičná podívaná - ale bez duše. Na slety nás lákala jejich duše, myšlenky, které vyjadřovaly - spartakiády nemají duše. Netvoří je nadšení a vůle účastníků, ale rozkaz nebo hlad po hmotném prospěchu. Proto nejsou a nemohou být národními svátky, nýbrž studenou divadelní podívanou.

Nad to ještě bude letošní spartakiáda tzv. "osvobození bratrskou sovětskou armádou". Jaké to bylo osvobození, je dostatečně známo: byla to procházka zemí již vyčištěnou od nepřítelů. Jak bratrská to byla armáda, poznali jsme v srpnu 1968.

Proto je jasno:

Kdo chce oslavovat sovětskou armádu, pojede na spartakiádu. Kdo se hlásí k zásadám Tyršovým a Masarykovým, pojede napřesrok na Sokolský slet v Curychu.

Zapůjčení filmů

ČSNRA získala film, který zapůjčuje svým odbočkám:

"Seven Days to Remember" - Týden invaze a okupace Československa 21. srpna 1968 - historický film natáčený .s. filmaři - trvá 58 minut.

Détente Czechoslovak Style

Ve dnech 26. až 29. června se v Chicagu konal XXI. sjezd komunistické strany USA. Ústřední výbor komunistické strany československé zaslal pozdravné poselství tomuto sjezdu, jak bylo uveřejněno na první straně Rudého práva ze dne 26. června 1975.

“Drazí soudruzi, u příležitosti vašeho sjezdu přijmete od komunistické strany Československa a všech čs. komunistů soudružské pozdravy a přání plného zdaru. Vysoce hodnotíme dosavadní práci vaší strany, která dokázala v těžkých podmínkách, že je zásadovou, revoluční stranou . . . významnou součástí mezinárodního komunistického hnutí, stranou, která vždy stála důsledně na pozicích marxismu-leninismu a proletářského internacionalismu (první uznala a schvalovala okupaci Československa r. 1968). Litujeme, že nepochopení úřadů vaší země znemožnilo účast představitele komunistické strany Československa na vašem sjezdu . . .”

Nutno připomenout, že během posledního roku bylo odepřeno návštěvní visum do Československa stovkám amerických občanů, ač chtěli pouze navštívit členy rodiny. Výmluvy, že během Spartakiády bylo v Praze příliš mnoho cizinců a že se omezovalo vydávání visů nejsou pádné, neboť s odmítáním vis se započalo již minulého roku. Stejně zamítavě se jedná s rodiči, když žádají, aby jejich děti mohly za nimi do ciziny. Převážně většinu čs. občanů se zamítá povolení k návštěvě USA, ale jiným se to nabízí, dokonce s poznámkou, že mohou platit letenku v čs. korunách, 12,000 Kčs. Letadla ČSA nejsou totiž plně obsazena a údržba stojí peníze.

President Husák a předseda federální vlády Štrougal byli v Helsinkách, kde se zavázali svým podpisem, ale čs. komunistický tisk doposud neuvěřil plně znění dohody, jen v narážkách jízlivě komentuje a obchází právě znění paragrafu o volnějším pohybu lidí, myšlenek a informace.

Čas teprve ukáže, co znamená dokument podepsaný komunisty.

Ceští spisovatelé volají Západ o pomoc

Když se budoval “socialismus s lidskou tváří”, stál za tímto hnutím probouzející se duch čs. spisovatelů a intelektuálů. Pražské jaro bylo v plném květu, dokud sovětská okupace nezmrazila všechny naděje plně se rozvíjející literatury. Dnes po sedmi letech většina čs. spisovatelů je nucena mlčet. Během r. 1969 byla většina pod novým vedením komunistické strany vyloučena ze strany, jejich knihy byly zakázány, a ty co byly v oběhu byly staženy. Policejní dozor nad jejich činností byl zvýšen, jejich telefony jsou odposlouchávány. Dva nejpopulárnější ze spisovatelů, Ludvík Vaculík, jehož knihy *Morčata* a *Sekyra* našly nadšený ohlas na Západě, a Milan Kundera, jehož novela *Život jinde* byla vyznamenána ve Francii cenou *Medicis Prix r. 1973*, byli nepřetržitě vyslycháni a obviňováni z údajného spiknutí proti státu. Mnoho jiných bylo zbaveno zaměstnání, někteří byli vězněni. Jiní, např. vydavatelé a učitelé jsou nuceni pracovat jako dělníci. R. 1973 vyšlo vládní nařízení dle kterého byl stanoven 80 procentní poplatek z autorského honoráře za knihy vydané v zahraničí. Dětem těchto spisovatelů bylo ztěžováno, i odpírání vysokoškolské vzdělání. V dubnu t.r. policie provedla prohlídky domů u 24. spisovatelů, zabavila jim rukopisy, poznámky, zvukové pásy i fotografie. Podařilo se jí zničit vydavatelské hnutí *Edice-Petlice*, jež vydávalo v podzemí zakázaná díla (některá se podařilo propašovat do ciziny). Tak bylo zabaveno tisíc stran rukopisu marxistického filosofa Karla Kosíka, napolo dokončená nepolitická novela *Ludvíka Vaculíka*, na které pracoval skoro deset let, a několik historek a her *Ivana Klímy*. Západní pozorovatelé se domnívají, že tento policejní zátah byl vyvolán kritickým dopisem *Dubčeka* Ústřednímu výboru komunistické strany, na který ostře odpověděl z jara t. r. dr. Husák a který vyvolal odezvu ve světovém tisku.

Titů umlčení spisovatelé se mohli bránit jedinou zbraní, která jim zbývá, a to dovolávat se svých kolegů ve svobodném světě. V dopise na *Jean Paul Sartra*, otištěném v *Le Monde* v květnu t.r., píše *Karel Kosík*: “Neexistují . . . a přece pro policii existují.

Nespáchal jsem žádný zločin, proč tedy jsem podezříván?” V dopise západoněmeckému spisovateli *Heinrichu Boellovi* a americkému autoru *Arthur Millerovi* si stěžuje dramatik *Pavel Kohout*: “Trpíme osudem umlčených - komunistický režim si vysloužil tuto hanbu, že umlčel naše hlasy”.

Západní kolegové žijící ve svobodném světě mohou jediné protestovat. “Dlužíme Čechům něco, že doplatili za ukončení studené války a za détente”, prohlásil *Arthur Miller*. “Konečně at’ už je détente jakýkoli, útlak není správný”. Je povinností západních spisovatelů, naléhá *Miller*, “aby volali do světa tak hlasitě, aby si čeští lidé nemysleli, že jsou úplně zapomenuti”. Ale stále více čs. spisovatelů dospívá k názoru, že jejich osud je beznadějný. Nedávno básník *Jiří Šotola* a novelista *Bohumil Hrabal*, známý autor zfilmovaného díla *Ostře sledované vlaky*, podlehl tlaku komunistické vlády a veřejně odvolali své kritické prohlášení, aby mohli znovu vstoupit do “oficiálního” Svazu čs. spisovatelů.

Vše, co se nyní v Československu vydává je přesně dle linie strany. Politika a sex jsou vyloučeny, píše se jediné dle novostalinistického “socialistického realismu”. - *Hrdina* povídky je proti *Dubčekovi* a děj se zabývá anti-semitismem a infiltrací CIA. Skupina spisovatelů v opozici, vědoma si, že jejich díla nebudou nikdy vydána, čítá už jenom asi 60 členů, kteří žijí v duchoprázdnou. Obávají se jeden druhého navštěvovat, aby si nezhoršili situaci. “Rád bych vytrval”, prohlásil *Vaculík* reportéru *Newsweeku*, “i když přítel *Milan Kundera* obdržel povolení učit ve Francii. Odejít do ciziny může znamenat, že nám nedovolí se vrátit, tak jak byli vyhoštěni do Západního Německa spisovatel *Ota Filip* a šachista *Luděk Pachman*. Zůstat doma však znamená úplnou izolaci”.

Týden porobených národů

Řada senátorů a kongresmanů učinila projev k Týdnu Porobených národů. Senátor *Charles Percy* zastával se úsilí k prosazení myšlenky volného pohybu lidí a k ochraně lidských práv. Rep. *Henry Hyde* využil příležitosti, aby varoval před komunismem a aby citoval *Solženicyna*: “Jedinou cestou, jak vyjednávat s komunisty, je cesta síly. Musíme přestat s tím co nositel Nobelovy ceny *Alexander Solženicyn* nazval ‘nesmyslným procesem nekonečných ústupků útočnickům ze strany Západu’.” Rep. *J. Ashbrook* z *Ohio* kritizoval détente a odsuzoval směr americké politiky. Smutným dokladem bylo nedávné odmítnutí *Solženicyna* v *Bílém domě*.

Průvod v Chicagu

Tradiční průvod městem se konal v sobotu v poledne dne 19. července, po *State Street*. *Maršálem* Československého oddělení byl, jako léta minulá, br. *James V. Krákora*, člen předsednictva ČSNRA a gen. tajemník ČSA. Československá skupina byla letos nejpočetnější ze všech národnostních skupin. V čele čs. oddělení pochodovala početná skupina Čs. *Orlů* v exilu. Svými členy byla zastoupena *Americká obec sokolská* a *Slovenský Sokol*. Jako vždy zúčastnil se průvodu mnoha členy *Klub Domov* a *folkloristická skupina Beseda* v národních krojích. Těž v krojích byla řada členek Československé ženské národní rady v exilu. Na otevřeném voze jela skupina krojovaných dětí. *Pěťadvaceti* členná kapela *chicagských hudebníků*, vedena *Františkem Zákrockým*, hrála pochodující. ČSNRA vypravila bus pro návštěvníky průvodu, zvláště pro krojované účastníky.

Po průvodu členové předsednictva se zúčastnili recepce v *Latvian Community Center*, 4146 North Elston Avenue.

Tentýž večer byly promítnuty záběry z průvodu na televizi, channel 9.

American Bulletin
ročně \$2.00

San Francisco, California

V letním období se v krajském životě celkem nic neděje. Krajané jezdí do blízkých hor a jezer, protože v tom našem "tichém" moři se na březích San Francisca koupají jen odvážlivci. Moře je studené a divoké a také je strach ze žraloků.

Organisace Porobených národů uspořádala recepci, na kterou tentokrát připravili oběd Litvinci s velkým úspěchem. Na recepci promluvil o programu "Porobených národů" prof. Rafael Sealema; za Pacifickou oblast ČSNRA Jiří Špánek.

Organizace Porobených národů v severní Kalifornii uspořádala v rámci Týdne Porobených národů koncert v Golden Gate Parku v neděli dne 20. července. Krásné náměstí hudebního pavilonu bylo neobvykle obsazeno. Proč? Vedle v museu se konala výstava "Čínskému umění", kterou navštívilo již přes milion návštěvníků, a protože se tam již více návštěvníků nevešlo, šli si poslechnout program Porobených národů a aplaudovat prof. Rafaelu Sealemovi z University státu Kalifornie, který měl ostrý projev proti komunismu. - Hudební čísla se střídala s národními tanci Ukrajinců, Chorvatů a Maďarů. Dorostenky Sokola San Francisco předvedly ukázkou moderní gymnastiky na Dvořákův Slovanský tanec č. 10.

Příští krajská událost bude Václavské posvícení dne 27. září v Sokol Hall.

Jiří Špánek

Z OBLASTI A ODBOČEK ČSNRA

Odbočka "T. G. Masaryk", Los Angeles

Zástupci odbočky, předseda J. Breber, jednatel M. Konvička a člen výboru B. Rajek, se zúčastnili 18. června porady reprezentantů československých organisací v Los Angeles o možnostech pomoci vietnamským uprchlíkům. Poradu svolal Dr. Jan Papánek, president American Fund for Czechoslovak Refugees, který v těchto týdnech pomáhá organisovat v Kalifornii pomoc pro vietnamské uprchlíky z tábora Pendelton.

Poměrně značná nezaměstnanost, zejména nekvalifikovaných pracovníků v jižní Kalifornii a nedostatečný zájem Američanů o osud příslušníků tohoto těžce zkoušeného a demokratickými zeměmi opuštěného národa, ztěžuje včleňování uprchlíků do normálního života. Dr. Papánek proto vyzval čs. krajské a exilové spolky a organisace, aby pomohly nalézt sponsorsy pro tyto oběti komunistické agrese. Mezi uprchlíky je i mnoho mechaniků a jiných kvalifikovaných pracovníků. Sponsorship vyžaduje v podstatě zajištění zaměstnání, bytu a být poradcem vietnamské rodině, dokud se neosamostatní.

Některé organisace, včetně naší odbočky, přislíbily pomoc při propagaci a bude-li to možné i přímou pomoc (sponsorship), při které by spolky finančně i organizačně podporovali sponsora.

Vyzýváme touto cestou všechny odbočky ČSNRA a všechny čtenáře Věstníku, aby pomohli ve svém působišti hledat sponsorsy a aby vyzývali v místních amerických novinách k přijetí sponsorshipu. - Blíží informace dodá úřadovna AFCR, 1790 Broadway, New York, NY 10019.

Odbočka pomohla při propagaci absolventského klavírního koncertu (Bachelor recital) paní Evy Škrobové-Plaché. Paní Eva již mnohokrát obohatila svým interpretačním uměním kulturní pořady, pořádané naší odbočkou. Koncert byl hodnotným kulturním večerem. Program koncertu i minulá vystoupení paní Plaché nasvědčují, že bude další výbornou propagátorkou české hudby v Americe.

New York

Oblastní výbor ČSNRA v New Yorku konal řádnou výroční valnou hromadu dne 23. května v T. J. sokolovně, 420 vých. 71. ulice.

Na příští období byli zvoleni: předseda br. Rev. Josef Šeřil; místopředsedové Jan Babinec a Andrej Valušek; tajemník Jan Babinec; pokladník František Havlík; účetní Věra Honeiserová.

Členy výboru jsou: br. Prof. Vratislav Bušek, Ing. Pavel Blaho, L. Buček, V. Bílek, Jan Mítáček, Konrad Machálek, Jan Petlička, Václav Sedláček, Ota Rambousek, Stefan Pagáč. Revisoři účtů: br. Jaroslav Hanuš a Jiří Galamba.

Valná hromada probíhala v naprosté shodě. Byla zdůrazněna úzká spolupráce s ostatními demokratickými složkami československé krajské obce v New Yorku a okolí.

Jan Babinec, taj.

Odbočka "Západní předměstí"

konala svoji členskou schůzi 18. června 1975. Programem schůze, kromě projednání úředních záležitostí odbočky, byl velmi zajímavý pořad: starokrajské vzpomínky k stoletému výročí založení **Svornosti** - a na uvítání první krajské výpravy v Praze - v podání ses. Vlasty Vrázové.

Ses. Vrázová zahájila schůzi všech přítomných členů i hostů, obzvláště dr. Mikuláše Ferjenčíka, předsedy Čs. národní rady. Poté požádala ses. Marii Langovou o přečtení zápisu z poslední členské schůze.

Ses. Langová podala návrh, aby zápis z poslední schůze, který byl již uveřejněn ve Věstníku ČSNRA, nebyl čten pro úsporu času, neboť program schůze je bohatý. V prvé řadě by měl být zahájen srdečným blahopřáním, neboť - prozradila - dnešní den schůze odbočky připadla na den narozenin ses. Vrázové. Ses. Vrázová si sice oslavu narozenin nepřála (a vlastně tajemnici odbočky její uspořádání zakázala), ale staří členové odbočky, a bylo jich jen několik zasvěcených, se rozhodli alespoň na schůzi naší předsedkyni blahopřát a povědět jí, jak si jí vážíme. Jménem všech přítomných předala M. Langová ses. Vrázové kytici růží zdobenou čs. trikolorou, která přinesla jako pozdrav barvy země, pro jejíž dobro ses. Vrázová po celý svůj život pracovala s neúnavností a obětavostí, s výjimečnými schopnostmi a rozhledem, který její práci postavil na úroveň, na níž spočívá i dnes.

Vřelý, blahopřejný projev pronesl dr. Mikuláš Ferjenčík. Zhodnotil v něm význam dlouholeté práce ses. Vrázové pro Československo - v době, kdy byla v Praze po druhé světové válce ředitelkou Americké pomoci Československu, kdy byla za své mimořádné zásluhy v r. 1947 z rukou ministra zahraničních věcí Jana Masaryka vyznamenána vysokým čs. vyznamenáním, Řádem Bílého lva, - v době, kdy po komunistickém puči byla v Československu uvězněna, po propuštění komunistickým režimem z Československa vypovězena, a kdy se vrátila do Spojených států, aby zde s prací pro Československo začala znovu - tentokrát se zaměřením na navrácení svobody Československu. S uznáním hodnotil dr. Ferjenčík práci ses. Vrázové v Čs. národní rady americké, již byla po léta předsedkyní, její práci novinářskou, poděkoval jí za vydávání American Bulletinu, který je naší visitkou i u vládních míst, a redigování českého Věstníku, který je naším krajským měsíčníkem. Vyjádřil, že pro tuto práci je ses. Vrázová předurčena nejen svým rozhledem, ale také dokonalou znalostí obou jazyků, neboť jak angličtina, tak čeština jsou jí mateřskými jazyky.

Svůj krásný projev k ses. Vrázové zakončil dr. Ferjenčík slovy: "Vaše práce je pro nás nepostradatelná, nenahraditelná - a také je nedocenitelná".

Ses. Rokničová přednesla báseň Františka Klátla "Legenda o českém novináři", kterou rovněž ses. Vrázovou pozdravila k jejím narozeninám.

Ses. Vrázová dr. Ferjenčíkovi srdečně poděkovala za jeho projev - a za to, že ač po nedávné oční operaci, přijel na schůzi odbočky a vyslovil jí tak milým způsobem své blahopřání. Poděkovala též ses. Rokničové za recitaci a všem přítomným za květiny, a za to, že přišli v tak hojném počtu.

Pak se ses. Vrázová rozhovořila k tématu svého vzpomínkového vyprávění - založení vydavatelství **Svornost**, vydávání prvního českého deníku v Americe, vydavateli Augustu Geringerovi - výrazné postavy tehdejšího krajanského života - který byl jejím dědečkem. S působivostí nadané vypravěčky hovořila též o slavném uvítání první krajanské výpravy v Praze v r. 1885, již se jako malé děvčátko zúčastnila její maminka se svou sestrou, pozdější paní Pšenkovou. Obě tehdejší děvčátka od dětských let na "uvítání v Čechách" nikdy nezapomněla. Nadšené líčení maminky a tety však nejen nebylo přehnané, jak ses. Vrázová zjistila z nedávno objevených článků z tehdejší doby, ale naopak nebylo vlastně ani dost výstižné, neboť uvítání Čechoameričanů bylo vskutku velkolepé. Kapely, květiny, proslovy, básně na počest. I Svatopluk Čech napsal dlouhou báseň k příjezdu výpravy. A ses. Vrázová, závěrem svého projevu, požádala ses. Rokničovou o přednesení alespoň části Čechovy básně. Citlivým přednesem ses. Rokničové byl vzpomínkový pořad ukončen.

Následovalo pohoštění, připravené ses. Plevovou, Vlčkovou, Bláhovou, Lillian Janečkovou a dalšími sestrami.

Srdečný večer, který neměl být oslavou, ale jenom schůzí, nakonec oslavou přece jenom byl - oslavou práce pionýrských vydavatelů českých a slovenských knih a časopisů, všech, kteří pracovali pro udržení čs. tradic v Americe, rozvoj krajanského života, zvýšení duchovní i hospodářské úrovně českých a slovenských přistěhovalců neznalých jazyka nové vlasti, jejich zvyklostí a zákonů, - oslavou houževnatých lidí, kteří na různé úrovni pracovali a utvářeli čs. krajanský život v Americe, burcovali k národnímu uvědomění, a také vychovávali své děti k lásce k původní mateřské zemi, z níž vyšli, k znalosti jejího jazyka, a také k práci pro její dobro - i dobro nové vlasti, vlasti americké.

A také - projevem dr. Ferjenčíka, upřímností gratulantů zasvěcených i nezasvěcených - byl večer odbočky 18. června oslavou vzácné, rodilé Američanky třetí generace českých imigrantů, která na jejich tradice a snahy svou záslužnou práci a životním zaměřením přímo navázala, oslavou práce a osobnosti sestry Vlasty Vrázové, americké vlastenky, která nikdy nepřestala být vlastenkou československou.

Marie Langová, tajemnice odbočky

Rozloučení s br. James L. Čihákem

Dne 7. července zemřel v Chicagu James L. Čihák, ve věku 74 let, jeden z nejméně obhájců svobodného Československa. Ač se narodil v Chicagu a byl vždy dobrým Američanem, čemuž nasvědčuje vzorná výchova jeho jediného syna, pluk. Edward J. Čiháka, ve svém srdci měl vřelou lásku a hluboké pochopení pro vlast svých rodičů. Byl to vliv jeho matky, která však záhy zemřela, a pak nesporně vliv Sokola, který v něm utvářil jeho vroucí poměr a jeho pochopení pro český sen o samostatnosti. Nebylo mu ještě sedmnáct let, když se přihlásil dobrovolně do čs. armády. Byl odveden ve Spojených státech dne 14. října 1917 a vstoupil do čs. vojska v Cognacu dne 29. prosince téhož roku. Na frontě ve Francii utrpěl těžké zranění, jehož následky ho sužovaly po celý život. Byl velmi hrdý na to, že koncem války byl členem osobní stráže "tatička Masaryka", jehož doprovázel na slavnostní cestě do Prahy. Byla to pro br. Čiháka první návštěva Čech.

V letech míru ve Spojených státech věnoval se rodině a své druhé lásce, Sokolu, kde působil s nadšením jako vzdělávatel, redaktor, a v různých jiných funkcích. Ve svém počínání byl vždy podporován svou ženou Blážíou, s níž pracoval rukou nerozlučnou. Byl vždy nadmíru obětavý. Vyznačoval se tím, že hájil svoje zásady houževnatě, ale vždy bez osobní zášti, za všech okolností čestně. Tyto vzácné vlastnosti byly oceněny mnohými přáteli, kteří ho budou postrádat v soukromém i veřejném životě.

V ČSNRA působil br. Čihák léta jako člen předsednictva, kde byly oceněny jeho dlouholeté zkušenosti v krajanských, i amerických službách. Byl zakládajícím členem odbočky ČSNRA Dr. Milada Horáková.

Mnoho přátel se přišlo s ním rozloučit. U rakve promluvil mj.: za ČSNRA předseda br. Dr. Mikuláš Ferjenčík; dále br. James Krákora, člen předsednictva, a br. Tesař za První družinu čs. legionářů.

DARY NA ČINNOST ČSNRA:

Dr. Josef Hašek, Washington, D.C.	\$25.00
Maria Vohryzková, Cleveland, OH	19.00
Michael Martínek, Redondo Beach, CA	6.00
Mojmír Povolný, Appleton, WI	6.00
George Siebert, Glen Ellen, CA	3.00
Frank J. Pelich, San Jose, CA	3.00
Philip Lane, Boston, MA	2.00
Neznámý dárcce	2.00
Martin Pavlík, Miami, FL	3.00
Mary Mrkva, Bergholz, OH	1.00
Victor Novotný, N. Riverside, IL	1.00

IN MEMORIAM

národní mučednice **Dr. Milady Horákové**
věnuje odbočka ČSNRA v San Francisco\$20.00

zesnulého br. **James L. Čiháka**, dlouholetého člena
předsednictva ČSNRA a významného národního
pracovníka, věnují:

Vlasta Vrázová, Berwyn	30.00
Josephine Ceithamlová, Chicago	10.00
manž. Anton a Anna Smuntovi, Chicago	10.00
manž. Božena a Břetislav Vaňkovi	10.00
Bertha Milovich, Long Island, NY	25.00

zesnulého MUDr. **Jindřicha Lauricha**,
zakládajícího člena odbočky "Generál Štefáník",
věnují:

manž. Eduard a Marie Dellinovi, Lake Villa, IL	25.00
Josef Zeman s chotí, Northbrook, IL	25.00
Ing. Štefan Papánek s chotí, Chicago, IL	20.00
manž. Jan a Margaret Struhařovi, Skokie, IL	10.00
manž. Boris a Geraldine Kraupnerovi, Round Lake, IL	10.00

zesnulého manžela, p. **Jindřicha Kalivody**,
věnuje Anna Kalivodová, New Buffalo, MI
 10.00 |

zesnulé pí. **Zdeňky Kalkusové**
věnuje B. A. Sámal, Warren, MI
 15.00 |

zesnulého br. **Jaroslava R. Maděry**
věnují Anton a Anna Smuntovi, Chicago, IL
 10.00 |

zesnulého manžela, p. **Petra Rabštejnka**,
věnuje Hermie C. Rabštejnková, Oklahoma City, OK
 25.00 |

zesnulého manžela, p. **Josefa Staňka**,
věnuje Christine Staňková, Hinsdale, IL
 3.00 |

Chicago

Odbočka Dr. Milada Horáková koná členskou schůzi ve čtvrtek večer, dne 11. září ve 4. poschodí budovy Mid-America Federal, 5900 W. Cermak Road, Cicero, Ill. Bude vzpomenu 25. výročí založení odbočky, která byla založena 11. října 1950, jako první nově zreorganizované Čs. nár. rady americké. Po vyřízení spolkové pořadu zakládající člen a nynější předseda odbočky br. dr. Antonín Hřebík vzpomene založení odbočky a její činnosti v uplynulých 25. letech.

Za odbočku:

Dr. Antonín Hřebík, předseda
Ludmila Kosová, tajemnice

Československá ženská národní rada v exilu oznamuje, že letošní piknik ČZNR se koná na "farmě" u manželů Ferjenčíkových, Temple Farms, Crawford Road, u Wadsworth, Illinois, v neděli dne 24. srpna.

Farma je vzdálena 55 mil severně od Berwynu. Pro bližší informaci zatelefonujte si na čís. 447-4124 nebo TO 3-9871.

Za pořádající výbor: Milada Ferjenčíková, předsedkyně
Alice Pachnerová, jednatelka

Odbočka 28. října pořádá piknik dne 31. srpna, v neděli, u br. předsedy E. Láta v Lakeside, Michigan, 9393 Shore Acres Lane (u Union Pier).

Přijďte prožít příjemný den v přátelském prostředí. Piknik se koná za každého počasí. O občerstvení všeho druhu bude pečlivě postaráno. Kdo nemá dovoz a přeče by chtěl přijít, necht' zavolat čís. tel. 656-1117 neb 447-9201. Srdečně zve, Emanuel Lát, předseda a M. Skalníková, jednatelka.

46. slovenský Národní deň sa koná v nedel' u, 14 septembra, vo známej priestornej záhrade Wozniak Grove.

Predpráce su už v plnom prúde. Patrons, sponsors aj boosters, mena budú vytlačene v programovej knižke. Do tance bude vyhrávať "Joe Pat" Patorek. O zpev sa postará známy zpevokol "Zora" za dirigenstva Jožka Bukového a Chicago Symphonic Band na čele s bandmastrom Virgil Wilk bude obe veselovať prítomných.

ČSA střeží Vaši budoucnost

Jestliže jste členem bratrské a sesterské podpůrné Jednoty ČSA, jste kryt tím nejlepším životním pojištěním jaké může pouze bratrská jednota poskytnouti.

Jakmile se stanete členem Jednoty ČSA, tato přejímá veškerou zodpovědnost a závazky z vašeho členství plynoucí.

Více než 60 organisátorů Jednoty, s dokonalou průpravou reprezentuje ČSA ve většině států Unie a jest připraveno podat vám veškeré informace týkající se vašeho životního pojištění a vypracovati vám individuální plány, které vám zaručí nejvyšší možnou ochranu pro vaši budoucnost.

ČSA má 200 řádů ve většině států Ameriky, v nichž naleznete bratrské prostředí, které vám nemůže poskytnouti žádná obchodní pojišťovna. Ovšem, kromě toho, členství v Jednotě ČSA opravňuje vás k řadě výhod, jaké opět pouze bratrská jednota může poskytnouti.

Kdo Jednotu ČSA doporučuje? Více než 120 let služby deseti-tisícům spokojených členů. ČSA nikdy nezklame, neboť jest vybudována na základech stmelých z poctivosti a zodpovědnosti. ČSA chrání vaši budoucnost.

Staňte se jejími členy, doporučte ji svým přátelům a známým.

Č.S.A.

2701 So. Harlem Avenue
CSA Plaza

Berwyn, Illinois 60402

Tel.: (312) 795-5800 - (312) 242-2224

VĚSTNÍK

CZECHOSLOVAK NATIONAL COUNCIL
OF AMERICA

2137 So. Lombard Ave. - Room 202
Cicero, Illinois 60650

 436

Second Class Postage Paid
at Chicago, Illinois

MOVING? Please use this address label and mail it with your new address to VESTNIK.